[177] پروردگارا ! گناه كردن من نه از جنبه تكذيب تو، ونه از جنبه خروج از ساحت عبوديت وبندگی تو، ونه بجهت انكار ربوبيت تو می باشد، بلكه پيروی هوای نفس كرده وشيطان مرا فريب داد. حجت ودليل برای توست، اگر در مقابل گناهانم مرا عذاب كنی ستمگر نبوده، واگر مرا آمرزيده ومشمول رحمتت گردانی بدرستيكه تو بخشنده وبزرگواری، أي بزرگوار أي بزرگوار... تا آنكه نفس تمام شود. سپس بگويد: أي آنكه از هر چيز در اماني وهمه اشياء از تو هراسان ودر وحشتند، از تو می خواهم بحق در امان بودنت از هر چيز وهراس هرچيز از تو، بر محمد وخاندانش درود فرستاده وبمن درجان وخانواده وفرزندان و آنچه بمن ارزانی داشته أي امنيتي عطا فرمايی كه از هيچكس نترسيده واز كسی بيمی بخود راه ندهم، تو برهركار توانائی، وخداوند برای ما كافی بوده واو بهترين وكيل است. أي كفايت كننده ابراهيم در مقابل نمرود، وای كفايت كننده موسی در مقابل فرعون، وای كفايت كننده محمد - كه درود خدا بر أو وخاندانش باد - در مقابل گروههای مختلف، از تو می خواهم كه بر محمد وخاندانش درود فرستی، ومرا از شر فلان پسر فلان رهايی بخشی. سپس بسجده رفته وحاجت خود را بطلبد. _____